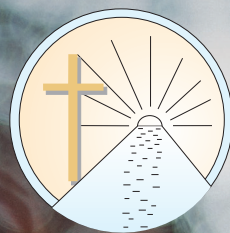

SIONS

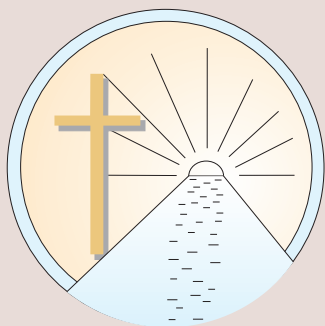
Missionstidning

Nr 10/2023

*Vad vi har hört och lärt känna, vad våra fäder
berättat för oss vill vi inte dölja för deras barn.
För det kommande släktet förkunnar vi Herrens lov,
hans makt och de under han gjort.*

PSALTAREN 78:3-4

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Maria Sundkvist, Ida Snell-
man, Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

SIONS

Missionstidning

Nr 10/2023

LEDARE Reformationsdagen:

Kristi Kyrkas gudstjänst 4-7

Lutherrosen 8-9

Den rättfärdige ska leva av tro 10-11

UNGDOMSFLIK När Herren är min herde,

vad kan mig fattas då? 12-13

BARNATRO I Guds famn 14-15

En prästvigning i Norge 16-18

Himlen är nära 19

Sions Missionstidning för 80 år sedan 20

Till minne av Bengt Pettersson 21

OMSLAGSBILD: OLIVER HIHN • UNSPLASH.COM

Kommande helgdagar

8.10.2023 • 19:e söndagen efter pingst • MARK 12:28-34 • *Det dubbla kärleksbudet*

15.10.2023 • 20:e söndagen efter pingst • JOH 9:24-38 • *Tro och otro*

22.10.2023 • 21:a söndagen efter pingst • LUK 10:1-12 • *Jesu sändebud*

29.10.2023 • Reformationsdagen • MATT 16:1-4 • *Trons grund*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklarna / Tredje delen / Om boten

Denna lagens tjänst och uppgift bibehålles och läres även i Nya testamentet, såsom Paulus säger Rom 1: »Guds vrede uppenbaras från himmelen över alla människor.« Likaså Rom 3: »Hela världen står skyldig inför Gud, och ingen människa är rättfärdig inför honom.« Och Kristus säger Joh 16: »Den helige Ande skall straffa världen för synd.«

Detta är Guds ljungeld, med vilken han nedslår uppenbara syndare och falska helgon såsom hörande till en och samma hop och icke låter någon få rätt, utan driver dem allesammans in i skräck och förtvivlan. Detta är den hammare, varom Jeremia talar: »Mitt ord är en hammare, som sönderkrossar klippor.« Detta är icke en förkrosselse, som man själv åstadkommer (*contritio activa*), en självgjord ånger, utan en förkrossel-

se, som man lider (*contritio passiva*), verklig hjärtesorg och dödssmärta.

Men till denna lagens hårda tjänsteövning fogar Nya testamentet genast genom evangeliet det trösterika nådelöftet, som man måste tro och lita på, såsom Kristus säger Mark 1: »Gören bättring och tron evangelium«, d.v.s.: »Bliven och leven anorlunda och tron mitt löfte.«

Men evangeliet giver oss tröst och förlåtelse icke blott på detta enda sätt, utan även i allmänhet genom Ordet, sakramenten och vad därmed sammanhänger, såsom vi senare skola höra, på det att vi må förstå, såsom det heter i Ps 129, att gent emot syndens svåra tyngd mycken förlossning finnes hos Gud. +

HÖSTENS MÖTESKALENDER

- 7–8.10: Närvilä
- 14–15.10: Flynnägen, Näs
- 21–22.10: Bosund
- 28–29.10: Skutnäs (Höstmöte)
- 4–5.11: Risöhall (Alla helgons helg)

Därefter utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: ”Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar.”

LUKASEVANGELIET 10:1–3

Reformationsdagen: Kristi Kyrkas gudstjänst

I BÖNEHUSEN I ÖSTERBOTTEN har man firat gudstjänster med de lokala församlingarnas lov redan i flera års tid. Före det har man i över hundra år firat nattvardsgudstjänster i samband med stormöten. Genom att fira gudstjänst enligt kyrkans traditionella gudstjänstordning har bönehusen velat ansluta sig till en två tusen år gammal tradition.

Kristi församlings sätt att samlas har alltid bestått i bön, undervisning i Ordet, lovprisning och i att ta emot Herrens gåvor (Apg 2:42). Under nattvardsgudstjänsterna på stormöten ber hela det troende folket till Gud i psalmernas ord, i de gemensamma bönerna och när de förbereder sig för nattvardsbordet. Nattvardsdelen är en lång, gemensam bön av församlingen. Under den uttalar Kristus med prästens mun sina instiftelseord, och därigenom blir Kristi kropp och blod närvarande i brödet och vinet. På detta sätt blir nattvarden ett nådemedel.

Bönen som gudstjänstens väsen är inget som församlingen själv har valt, utan det här kan vi se redan i det Gamla förbundets tempelgudstjänst, som till sin natur var bön i olika former. Också Jesus instämde i Gamla testamentets beskrivning av templet som »ett bönens hus« (Mark 11:17). Jesus citat är betydelsefullt också därför att Gud i det ci-

terade stycket i Jesajas bok talar om den yttersta tidens tempel, där också hedningarna är närvarande:

De främlingar som har slutit sig till Herren och som vill tjäna honom och älska Herrens namn, ja, som vill vara hans tjänare, alla som tar vara på sabbaten så att de inte ohelgar den, och som håller fast vid mitt förbund, dem skall jag föra till mitt heliga berg. Jag skall ge dem glädje i mitt bönehus. Deras brännoffer och slaktoffer skall bli godtagna på mitt altare. Ty mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk (Jes 56:6–7).

Också i det Nya förbundet var församlingen en bedjande församling. Redan från första början skrevs sånger med vars formuleringar hela församlingen bad till treenigheten och till Kristus som Guds son och den ende Frälsaren. Sakarias, Marias och Elisabets lovsånger var en del av församlingens böner redan från början. Ur den judiska synagoga-traditionen lånades lämpliga delar, som gavs ett kristet innehåll. Redan apostlarna citerade församlingarnas bönehymner i sina brev, och genom dessa hymner predikar de Kristus för sina läsare.

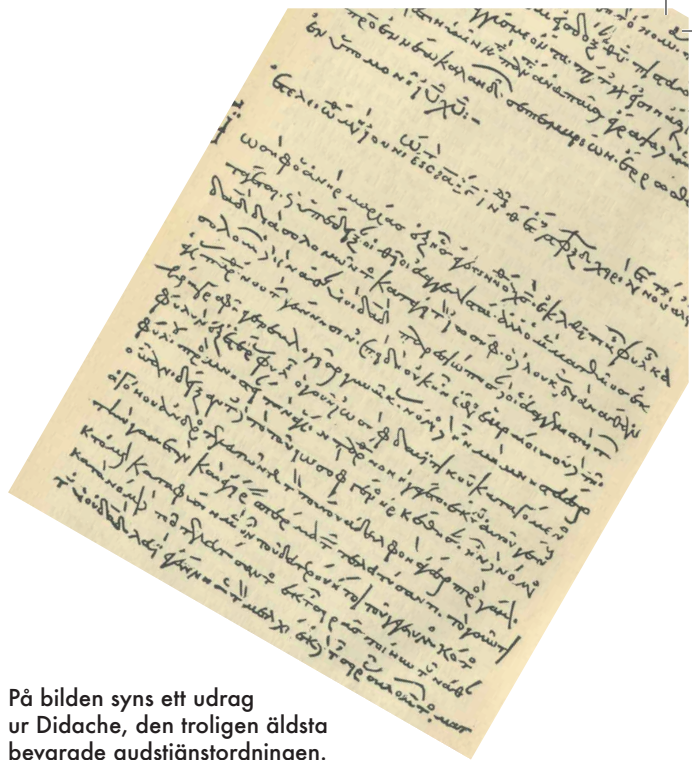
Det var bra för urkyrkan att bygga på den grund som Nya Testamentet lagt. Urkyrkan kunde utveckla gudstjänsten utifrån den ordning som den fick av apostlarna. Till exempel finns anvisningar om nattvardsfirandet bevarade i Första Korintierbrevet (11). Också i breven till Timoteus och i Petrus brev ges anvisningar om allt från församlinglivet till vilka uppgifter som ingår i herdeämbetet.

EFTER APOSTLARNA

Efter att apostlarna nått »den jublande församlingen« fortsatte de jordiska församlingarna att be och lovprisa enligt apostlarnas anvisningar. Snart utformades skriftliga anvisningar som stöd för praxisen. Den äldsta bevarade gudstjänstordningen torde vara *Didache* (*De tolv apostlarnas lära*), som möjligen utformades medan några av apostlarna fortfarande levde. Den innehåller anvisningar om församlingens liturgi och ämbeten och om en kristens livsföring.

Det finns också ett antal beskrivningar från de efterföljande århundradena. Justinus Martyren (år 150) har beskrivit nattvardsfirandet i församlingen i Rom och den

” Gudstjänsternas grundstruktur var häpnadsväckande lika inom hela kristenheten, från Jerusalem ända till Irland. Var och en kunde uppleva att också en mässa som firades långt hemifrån kändes bekant, som om det var en mässa i den egna hemstaden de firade.

På bilden syns ett utdrag ur *Didache*, den troligen äldsta bevarade gudstjänstordningen.

ordning man följde där. Från ca år 215, det vill säga från förföljelsens tid, finns en mer detaljerad beskrivning av gudstjänstens böner i verket *Den apostoliska traditionen*. I detta verk har Hippolytos skrivit ner bland annat nästan hela nattvardsmässans böner. Den aktade position som *Den apostoliska traditionen* fick under sin tid också i församlingarna i Egypten och Syrien kan tjäna som ett bevis för att det fanns likheter i församlinglivet i olika församlingar.

Gudstjänsternas grundstruktur var häpnadsväckande lika inom hela kristenheten, från Jerusalem ända till Irland. Var och en kunde uppleva att också en mässa som firades långt hemifrån kändes bekant, som om det var en mässa i den egna hemstaden de firade. Skillnaderna mellan mässordningarna gällde främst detaljinnehållet i vissa böner samt i vilken ordning bönerna placerades kring nattvardsens instiftelseord.

På 500-talet var mässordningen i församlingen i Rom till en början mer ologisk till sitt innehåll jämfört med till exempel mässorna som firades enligt den galliska

traditionen i Frankrike. På 700-talet började Rom sedan omforma sin ordning efter modell av mässordningarna i Frankrike och även Spanien. På grund av staden Roms centrala ställning spreds mässordningen som utformats i Rom nästan överallt i västra Europa. De lokala traditionerna levde dock kvar, och mässordningen var ännu inte likadan överallt.

PÅ REFORMATIONENS TID

Reformationen beskrivs oftast i ljuset av två av reformationens principer: *material-* respektive *formalprincipen*. Materialprincipen syftar på rättfärdiggörelseläran, det vill säga ett rent evangelium, medan formalprincipen i sin tur syftar på Bibelns ställning som den högsta auktoriteten för allt som görs i Kristi kyrka.

Rättfärdiggörelseläran som reformationens innehåll skulle styra allt som gjordes under reformationen. För gudstjänstordningen betydde detta att gudstjänstens »riktning« återställdes till att gå uppifrån ner. Under senmedeltiden var gudstjänstens riktning nerifrån upp – den var alltså något människan gjorde för Gud. Luther och hans vänner ställde på nytt Guds gärningar i centrum och återställde riktningen till att gå uppifrån ner. Gud är den som

rättfärdiggör människan genom att hon får del av Kristi försoningsverk på korset – människan är alltså mottagare. Det här gör Han genom evangeliet, som är syftet och målet för alla delar i gudstjänsten. Kristus i centrum – Kristus och gåvan som Hans korsdöd utgör förmedlas genom olika nådemedel i en och samma gudstjänst i församlingen. I Bibeln framgår denna princip till exempel i hur föremålet för Bibelns undervisning, förkunnelsen samt gudstjänstens tillbedjan och lovprisning är »Lammet, som blev slaktat« (Upp 5:6, 11–14; Joh 1:29; Jes 53:6–7, 10).

Den lutherska mässreformen var reformatorisk. Det innebär att den gick tillbaka till Bibeln för att i den hitta en modell och grund för hur gudstjänstlivet ska byggas i enlighet med evangeliet. Det här ledde till att mässor som prästerna firade själva förbjöds, och församlingen inkluderades i för rättandet av mässan genom att den fick be och svara på bönerna, vilket altarkören tidigare hade gjort. Församlingen började också predika Kristus genom psalmsång, och på kort tid skrevs ett stort antal nya psalmer som tydligt lyfte fram evangeliets budskap. Den kanske allra största reformen för vanliga församlingsmedlemmar var att de fick tillåtelse att ta emot Kristi blod vid nattvarden och att de fick fira gudstjänst på sitt eget modersmål.

Luthers gudstjänstordning från år 1523 var mycket konservativ. Gudstjänstens grundstruktur behölls som den hade varit i 1 500 år. Om till exempel kyrkofadern Ambrosius av Milano (slutet av 300-talet) hade kommit till en mäsas i Wittenberg skulle han ha upplevt den som väldigt lik en mäsas i Milano. Den största förändringen gällde innehållet i nattvardsbönen. Luther tog bort sådana böner som innehöll det så kallade »mässoffret«, det vill säga tanken att prästen på ett oblodigt sätt offerar Kris-

” Den kanske allra största reformen för vanliga församlingsmedlemmar var att de fick tillåtelse att ta emot Kristi blod vid nattvarden och att de fick fira gudstjänst på sitt eget modersmål.

tus på kyrkans altare. Tanken med mässoffret var att frambärandet av ett sådant offer är en gärning som räknas människan till förtjänst. Att mässoffret utelämnades i den Augsburgska bekännelsen motiverades med att det fördärvade och förminska- de förtjänsten och äran i Kristi unika offer på Golgata.

GUDSTJÄNSTORDNING I ÖSTERBOTTEN 2023

Finlands evangelisk-lutherska kyrkas natt- vardsgudstjänst har bibehållit den lutherska gudstjänstens grundstruktur. Denna struktur kan man spåra via lutherdomen och medeltiden till urkyrkan och ända tillbaka till apostlarnas tid.

När reformationen hade nått Finland på 1520-talet förnyade de kristna i Finland den medeltida gudstjänstordningen enligt modellen som kommit från Tysklands »lutherska« kyrkor via Sverige. I enlighet med den svenska modellen var man mer konservativ och försiktig i förnyelsen av gudstjänstordningen i Finland jämfört med i Tyskland, och därför ändrade man endast de nödvändiga delarna så att de överensstämde med evangeliet. År 1694 kopierade man en ny rikssvensk gudstjänstordning, som var i bruk i nästan 200 år. Också efter det har förändringarna varit minimala. En mer omfattande reform av gudstjänstordningen gjordes först år 2000, och den ökade samtidigt möjligheterna till lokala variationer. Men också den, när den speglas mot gudstjänstens historia, är till sin struktur och sina element likadan som de tidigare.

” Framför allt har jag tillsammans med alla kristna fått sjunga ”Helig, helig, helig” och ”Guds Lamm” och vara förvis- sad om att Guds Lamm, som Han lovat i sitt Ord, är närvarande och välsignar mig och församlingen som samlats. Det är Guds goda gåva!

SLUTORD

Vi har nu gått igenom Kristi bedjande kyrkas historia. Vi här i Österbotten är den gamla kyrkans arvingar. När jag har deltagit i mässor som firats i bönehus eller kyrkor har jag fått känna samhörighet med den gamla kyrkan, med vår väckelse, med alla kristna runtom i världen. Framför allt har jag tillsammans med alla kristna fått sjunga »Helig, helig, helig« och »Guds Lamm« och vara förvissad om att Guds Lamm, som Han lovat i sitt Ord, är närvarande och välsignar mig och församlingen som samlats. Det är Guds goda gåva! ✚

Vesa Pöyhtäri, redaktör

Lutherrosen

LUTHER SKAPADE ETT EGET EMBLEM eller vapenmärke, den s.k. Lutherrosen, som han såg som en enkel symbol för hela sin tankevärld. I ett brev daterat den 8 juli 1530 ger han följande förklaring till sitt emblemet:

Först är det ett kors, svart i ett hjärta med naturlig färg, för att jag skall påminnas om att tron på den Korsfäste gör oss saliga. Ty om man tror av hjärtat, blir man rättfärdiggjord ... Ett sådant hjärta skall sitta mitt i en vit ros som symbol för att tron ger glädje, tröst och frid – den sätter kort sagt den troende i glädjens vita ros. Tron ger inte den frid och glädje som världen ger. Därför skall rosen inte vara röd utan vit, ty den vita färgen är alla saliga andars och änglars färg. Rosen skall stå i ett himmelsblått fält som symboliserar att glädjen i anden och tron är en början på den kommande himmelska glädjen. Den är redan nu en del av tron, som i hoppet griper om det man ännu inte ser. Och runt detta fält finns en gyllene ring som ett tecken på att saligheten i himmelen är evig och utan slut, och därtill mer värd än all jordisk glädje, precis som guld är den allra ädlaste och dyrbaraste av metaller (LW 49:358).

LUTHER FÅR EVANGELIETS LJUS

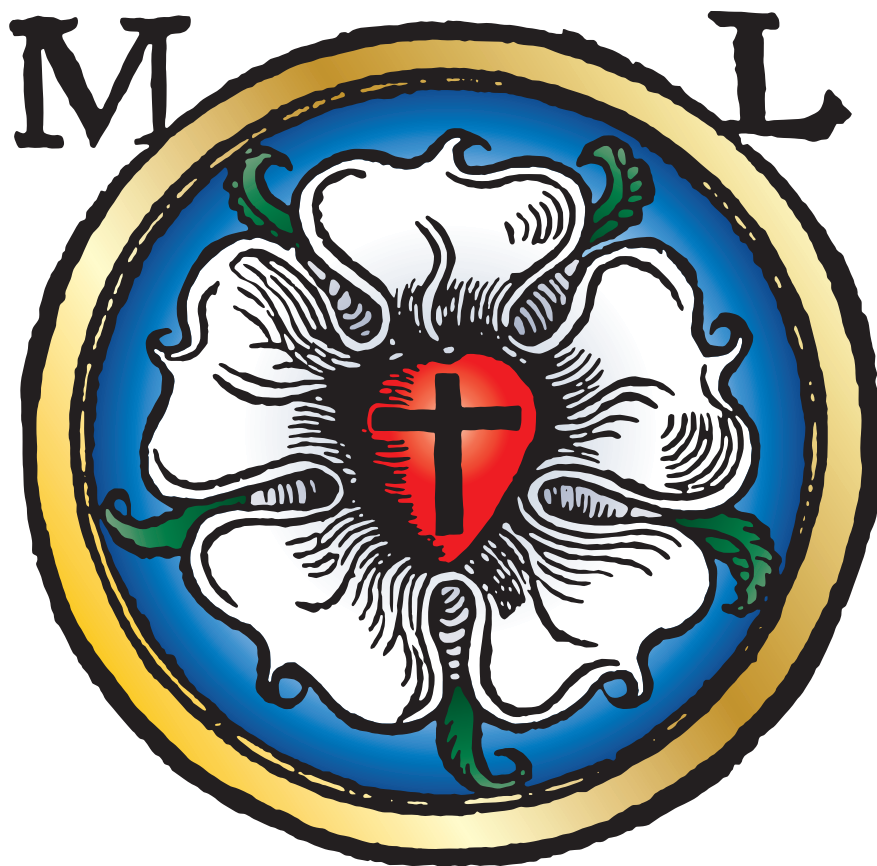
När Luther förberedde sin undervisning för studeranden fastnade han vid Romarbrevet 1:16–17: *Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken. Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva av tro.*

Han hade läst detta stycke förut och studerat det under andra lärare, och han fann verserna motbjudande. Här stod det som satte skräck i honom, den ultimata barriären mellan Luther och hans Gud: Guds rättfärdighet.

Han förstod då att den rättfärdighet som Paulus skrev

om inte var rättfärdigheten genom vilken Gud själv är rättfärdig, utan snarare att Gud genom sin generösa nåd ger människan rättfärdighet som denne inte har av sig själv.

Den rättfärdige skall leva av tro är från i Gamla testamentet och citeras tre gånger i Nya testamentet. Luther läste ofta Vulgata (den latinska bibelöversättningen) där ordet rättfärdige är *justificare*: *justis* betyder rättfärdige och *ficare* betyder göra. Den gängse tolkningen var att endast genom kyrkans sakrament, med mera, blev den orättfärdige rätt inför Gud.

Men då Luther läste den grekiska texten såg han att *rättfärdige* stod som *dikaos*, *dikaiousune*. Detta ord betyder att betrakta, räkna, deklarerar som rättfärdig. Han förstod då att den rättfärdighet som Paulus skrev om inte var rättfärdigheten genom

vilken Gud själv är rättfärdig, utan snarare att Gud genom sin generösa nåd ger människan rättfärdighet som denne inte har av sig själv.

I kyrkofadern Augustinus verk *Brevet om Anden* kunde Luther läsa detsamma: i brevet skrev Augustinus att Paulus inte menade Guds egna rättfärdighet utan en rättfärdighet som Gud gjorde tillgänglig till den troende genom tro. Så Luther förstod att han från Gud skulle få en rättfärdighet som Luther inte själv hade. +

Texten är hämtad från iFocus.

Den rättfärdige ska leva av tro

REFORMATIONSDAGEN • ROMARBREVET 1:16-17

VI LEVER IDAG I EN TID där utmaningar kan kännas stora. Kanske du och jag ser de destruktiva makter som finns idag, och undrar hur det ska gå med de barn och ungdomar som växer upp. Med tanke på allt som vi tar del av idag, hur ska föräldrar ha någon chans att vinna den andliga kampen som förs om barnen? Hur ska vi, var och en, ha någon chans att bevaras i tron på Jesus Kristus?

PROFETEN HABACKUK

När vi läser Paulus ord i Rom 1:16–17, om att *den rättfärdige ska leva av tro*, så kanske någon tänker på Martin Luther och hans upptäckt av de frigörande evangeliet. När Paulus skrev orden tänkte han naturligtvis på något annat för han citerar en text från Gamla testamentet. Paulus citerar ett ord från Habackuks bok som profeten tog emot av Gud cirka 650 år före Paulus skrev sitt brev. Guds budskap om att *den rättfärdige ska leva av tro* kom i en dyster tid i Guds folks historia. Habackuk ser allt ont som pågår i Juda rike. Han ser all orättfärdighet, stridighet, våld och orättvisa. När Habackuk ser allt det här vänder han sig till Gud och ber Gud göra upp med folkets synd (Hab 1:2). Gud svarar på profetens bön och säger att Han ska uppväcka kaldéerna, babylonierna. Gud ska straffa sitt folk genom kaldéerna. Det är ett våldsamt och fruktat folk som övertar andra folk med lätthet.

När Habackuk hör det här så tvekar han, inte på grund av sitt eget folks synd utan på grund av kaldéernas. Det är ju faktiskt ett ganska våldsamt folk och Habackuk undrar om det är för hårt motstånd till Guds folk. Herren svarar igen profeten, men lovar inte att bespara sitt folk från kaldéerna. Det folket ska komma och dra över Guds folk. Men det finns en sak som ska vara till hjälp! Det finns en sak som kan få Guds folk att undgå Guds vrede och Herren säger de välkända orden: *den rättfärdige ska leva genom sin tro* (Hab 2:4). När kaldéerna kommer ger Gud ett löfte. Han säger inte: »sluta upp med ogudaktigheten«, »sluta upp med all våldsamhet och orättvisa«, eller »bättra på ert liv«. Nej, Han ger ett löfte! Även om Guds folk har levt ogudaktigt och orättfärdigt så ska *den rättfärdige leva genom sin tro*.

APOSTELN PAULUS OCH LUTHER

I Romarbrevet kapitel 1 kan man läsa hur Paulus berättar om hur Guds vrede ska uppenbaras *från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen* (Rom 1:18). Aposteln fortsätter att skriva om Guds dom i Rom 2–3. Budskapet är klart: alla står under Guds rättfärdiga domar! Men aposteln lyfter fram att det finns en sak som håller på den sista dagen, och det är Guds evangelium. Evangelium är en Guds kraft till frälsning. I evangeliet så up-

penbaras Guds rättfärdighet, av tro till tro. Av tro till tro! Paulus riktigt betonar: genom tron och bara genom tron tillräknas vi Guds rättfärdighet. Ingen gärning kan blidka Guds vrede, för *den rättfärdige ska leva av tro*.

Och det här fick också Luther nåden att förstå. Han kämpade med att förstå vad Guds rättfärdighet egentligen är, och förstod till sist evangelium. Han skriver: »Natt och dag grubblade jag tills jag fann sambandet mellan Guds rättfärdighet och uttrycket 'den rättfärdige skall leva av tro'. Då förstod jag att Guds rättfärdighet är den rättfärdighet genom vilken Gud av nåd och ren barmhärtighet rättfärdiggör oss genom tron ... Medan 'Guds rättfärdighet' tidigare hade fyllt mig med hat, så ingav mig nu detta ord kärlek« (WA 54). Luther förstod att Guds rättfärdighet inte är en gradvis process eller något man gör av egen kraft för att förtjäna Guds nåd, utan att Gud rättfärdiggör en syndare av nåd för Jesu Kristi skull. Rättfärdigheten kommer utifrån, inte inifrån oss själva. Och den här frikännande domen förkunnar Gud genom evangeliets löften.

EVANGELIUM, GUDS DYNAMIT

Kära bröder och systrar! När våra motståndare känns övermäktiga, får vi vända oss till bibelordet i Rom 1:16–17. Guds folk på Habackuks tid såg dysterheten i hotet från kaldéerna, men de hade hört löftet av Gud. Trots att folket ska straffas så får det ändå förtrösta på Herren som tar hand om de sina. Paulus vittnar om trons rättfärdighet och det frigörande evangeliet. Evangeliet är en kraft som är starkare än något annat. Det grekiska ordet för kraft är *dynamis*. Vi kan tänka evangelium som *dynamis*, som en dynamit. Den spränger sönder de största och mäktigaste murarna, och den frigör den största syndaren. Oberoende vad vi har framför oss vittnar Guds ord om att evangelium är en kraft som övervinner allt. Och på det evangeliet får vi förtrösta! I löftet om syndernas förlåtelse för Jesu Kristi skull får vi vandra tryggt som Guds barn ända fram till Guds himmel. +

Richard Eklund

I löftet om syndernas förlåtelse för Jesu

Kristi skull får vi vandra tryggt som Guds barn ända fram till Guds himmel.

BILD: PATRICK SCHNEIDER • UNSPLASH.COM

När Herren är min herde, vad kan mig fattas då?

PSALM 23 ÄR ANTAGLIGEN det kändaste stycket i Bibeln. Den brukar användas i livets alla skeden, men speciellt kär har den varit när det krisar till sig i livet. I psalmen är det lammet som talar om hur hans egen herde är.

Det kan vara svårt att förstå herdejobbet och hur ansvarsfullt det är. Kung David viss-

te däremot vad det innebar eftersom han hade varit herde. Tack vare sina goda egenskaper utsåg också Gud honom att bli herde för hela Israels folk. En annan fåraherde som fick ett stort ansvar var Moses. De här männen visste hur man tog hand om fåren och hur viktig flocken var.

David beskriver i Ps 23 hur Herren är

” På samma sätt som Herren ledde Israel ut ur Egypten, bevarade dem från fienderna under vandringen, samt gav dem manna från himlen och vatten ur klippan, vill han ge oss det vi behöver.

hans personlige herde. För honom är Herren den gode herden som för honom till färskt gräs och till vattenkällor. De som varit i Israel vet hur lite av landet som faktiskt är grönt. I Davids hemstad Betlehem är det bergigt, snårigt, torrt och hett. Några kilometer österut finns öknen. I stora delar av området växer inget eftersom regnet bara kommer några dagar i året.

Eftersom det inte finns allt för mycket bete och vattendragen är få, måste fåren ofta vara på vandring. För att fåren skall finna bete måste de endera gå från ställe till ställe, eller så måste herden bygga en vattenanläggning så att bete finns nära. Här ser vi att allt beror på herden.

Under vandringen finns många faror. På de branta backarna kan man rasa ner, rovdjuret är gömda bakom klipporna och de snåriga törnebuskarna gör att man kan fastna. Vår herde vet av det och är därför utrustad med käpp och stav. Med staven kan han hålla rovdjuret på avstånd och med kroken på ena änden kan han lyfta upp ett får som fallit ner. Käppen är herdens vapen som han

använder för att slå rovdjuret som kommit för nära. Dessa ger oss vår trygghet. Ordet som är översatt till »trösta« betyder också att ge skydd eller säkerhet.

Därför kan man säga att det viktigaste temat i psalmen är Herrens omsorg. Allt går fram emot psalmens slut där herden överöser oss med sina gåvor och skyddar oss från fiender. På samma sätt som Herren ledde Israel ut ur Egypten, bevarade dem från fienderna under vandringen, samt gav dem manna från himlen och vatten ur klippan, vill han ge oss det vi behöver. Jesus säger själv att Han är den gode herden, Han känner oss och Han har kommit för att tjäna oss.

Därför är det inte konstigt att kyrkofäderna sett kopplingar till just det som Jesus ger. Augustinus ser vattenkällans nya liv som dopet, medan Eusebios pekar på att Kristus i nattvarden faktiskt dukar ett bord åt oss där vi får ta emot hans gåvor. Gåvan som Han ger är sin kropp och sitt blod. För Han är den gode herden som ger sitt liv för fåren (Joh 10:11).

Tänk vad stort! Herden bereder allt för oss. Och inte nog med detta. Vi ska slutligen få bo i hans hus, för evigt! +

Toni Heikkilä

Texten är hämtad från ungitro.fi där den publicerades 16.4.2021.

I GUDS FAMN

GUDS FRID, KÄRA ÄLSKADE VÄNNER.

Plötsligt har det hunnit bli oktober. Vinterhalvåret har börjat och det är mörkt oftare nu än på sommaren.

Vardagen har börjat med skola och dagis och för de vuxna är det arbete och annat ståhej på gång.

I vardagen där vi oftast befinner oss möter vi olika utmaningar och ingens liv ser precis lika ut. I någons liv just nu är kanske allt glatt och fridfullt, livet leker och allt går bra. I någon annans liv är det sämre, kanske har sjukdom och död kommit in i bilden, kanske mår någon nära dåligt eller kanske mår man själv dåligt. Oberoende hur livet skiftar behöver vi påminnas om i vems famn vi får krypa upp. Livet kan vara så som träden som byter färg, allt kan hända hastigt och vi skall ta vara på varandra och oss själva.

” I Guds famn får vi krypa upp när världen runtomkring oss inte är som den skall vara eller när allt är bra.

Gud som har skapat världen och den tro vi bär på är så stor och rymmer dig och mig och hela världen i trygghet och värme. I Guds famn får vi krypa upp när världen runtomkring oss inte är som den skall vara eller när allt är bra.

Låt oss älska varandra, ta hand om varandra och se till varandras bästa.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss (1 Joh 4:11–13). +

Ingrid Tupeli

ILLUSTRATION: MARIA SUNDSTEDT

Jesus är kungen min, Guds barn jag är.
Och om jag liten är, har Han mig kär.
Han tog mig i sin famn, döpte mig i sitt namn.
Jesus är kungen min, Guds barn jag är.

Jesus är kungen min, mäktig och god.
Jag är Hans egendom, köpt med Hans blod.
Händer och fötter små, allting skall Jesus få.
Jesus är kungen min, mäktig och god.

Jesus är kungen min, kämpar med mig.
Mot alla fiender på livets väg.
Alltid Han starkast är, leder sitt rike här.
Jesus är kungen min, kämpar med mig.

Jesus är kungen min, det får jag tro.
Hos Han i härlighet skall jag få bo.
Hela Hans rikets glans, för jag är evigt Hans.
Jesus är kungen min, det får jag tro.

Jesus är kungen min, säg är Han din?
Alla skall kunna se, Frälsaren min.
Barn i från alla land, till Jesus komma kan.
Jesus är kungen min, säg är Han din?

BARNATRO- FÄRGLÄGGNINGS- RUTAN

I dikten här ovan talas det bland om att Jesus kämpar med mig mot alla fiender. I Gamla testamnet berättas det om Daniel. Han hade många fiender fastän han själv inte gjorde något ont. En gång kastades han i en grop fylld med hungriga lejon, men Gud räddade honom ur den faran. Jesus är också nära dig när du råkar ut för svårigheter.

© 1997 BY GOSPEL LIGHT • PERMISSION TO PHOTOCOPY GRANTED

Markus Snellman (näst längst till vänster)
på prästvigningsdagen sommaren 2023.

Prästvigning i Norge

Vår broder Markus Snellman ordinerades till präst i somras. Markus har varit en av LFF:s sommarteologer och har studerat teologi i Norge och i USA.

GUDS FRID, BRÖDER OCH SYSTRAR I TRON PÅ JESUS KRISTUS!

Hälsningar från Nordnorge och Narvik. Mitt namn är Markus Snellman och jag kommer ursprungligen från Jakobstad och har växt upp i LFF, och har även arbetat som sommarteolog i LFF sommaren 2020. Jag och min fru Nora och vår son Noah flyttade till Narvik denna sommar efter två år

i Sverige, tre år i Oslo och ett år i USA. I sommar blev jag nämligen färdig med sex år av teologistudier och den 13 augusti blev jag vigd till präst i Kristi kyrka och kallad som kyrkoherde till två små församlingar i Nordnorge av den lutherska kyrkan i Norge. Den ena församlingen ligger i Narvik och den andra i Svolvær (Lofoten). I Narvik håller jag gudstjänst varje vecka och i Svolvær var tredje vecka. De veckorna jag

har gudstjänst i Lofoten blir det gudstjänst kl. 11 vid Svolveær og kl. 18 vid Narvik.

Båda församlingarna har de senaste åren bara haft en tillresande präst högst en gång i månaden, men ska nu för första gången få en präst på plats. Eftersom båda församlingarna fortfarande har få medlemmar börjar jag 40 procent som präst och prioriterar söndagens gudstjänster. Dessutom jobbar jag 60 procent som ventilationsmontör.

Kyrkosamfundet som jag är präst i är en klassisk luthersk frikyrka som heter *Den lutherske kirken i Norge* (LKN) och den har åtta församlingar i Norge och en på Island, och dessutom stöttar vi en rysktalande församling i Tel Aviv i Israel. I Norge har vi i dagsläget 150 aktiva medlemmar, och internationellt har vi kyrkogemenskap med andra konservativa lutherska kyrkosamfund i USA, Kanada, Ryssland, Litauen och Lettland. LKN som kyrkosamfund existerar för att plantera och vägleda församlingar som genom ord och sakrament kan hjälpa kyrkans medlemmar och barn att växa i tron på Jesus.

Kyrkosamfundet grundades år 2005 på grund av att det var en stor brist på traditionella lutherska kyrkor i Norge sedan den norska kyrkan har avvikit från Guds ord och de lutherska bekännelseskrifterna i likhet med den finska kyrkan. För mer info om LKN kan man besöka webbplatsen lkn.no.

Vi vill också nå ut till dem som ännu inte är kända med Gud

och den kristna tron så att alla kan komma till tro och bevaras i tro och vinna det eviga livet.

Eftersom båda församlingarna fortfarande har få medlemmar

börjar jag 40 procent som präst och prioriterar söndagens gudstjänster.

Situationen i Narvik för LKN påminner lite om ett missionsprojekt och nu får dessa församlingar sin första kyrkoherde som är på plats och bor här i området. Något som medlemmarna är väldigt glada för. Narvik är en intressant stad på många sätt när det gäller dess befolkning, geografi och historia. I dag bor det cirka 21 000 personer i Narvik kommun och här finns många företag och skolor, inklusive ett universitet där man kan studera till bland annat sjukvårdare och civilingenjör.

Vi som är i LKN i Narvik hoppas i framtiden kunna vara ett hem för dem som studerar här staden, och alla andra som söker efter en luthersk kyrka. Vi vill också nå ut till dem som ännu inte är kända med Gud och den kristna tron så att alla kan komma till tro och bevaras i tro och vinna det eviga livet.

Om någon har vägarna förbi eller vill resa till Narvik eller Svolveær så är alla varmt välkomna på gudstjänst i Narvik eller Svolveær. Eller om någon har lust att studera eller arbeta några år utomlands, vem vet, kanske Narvik kan vara ett alternativ? Ta i så fall kontakt, så ser vi fram emot att ta emot er och lära känna er bättre. Be gärna för oss som familj här i Narvik och för vårt nya kall, och be att ordet får ha framgång och att jag får tala i enlighet med Guds ord när jag ska predika på Kristi vägnar.

Markus Snellman tillsammans med sin familj.

Avslutningsvis vill jag också hälsa er med några alltid aktuella ord från Första Tessalonikerbrevet 5:5–11:

Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret. Låt oss därför inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra. De som sover, de sover om natten, och de som berusar sig är berusade om natten. Men vi som tillhör dagen ska vara nyktra, iförda tron och kärle-

ken som rustning och hoppet om frälsning som hjälm. Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus. Han har dött för oss för att vi ska leva med honom, vare sig vi är vakna eller insomnade. Uppmuntra därför varandra och uppbygg varandra, så som ni redan gör. +

Markus Snellman

HIMLEN ÄR NÄRA

BILD: FRANK MCKENNA • UNSPLASH.COM

VI KAN IBLAND HÖRA OCH LÄSA om hur människor upplever att de fått se in i himlen, att himlen varit nära. Himlen är den plats där Gud vår Fader bor och regerar. Jesus talar *om himlen som Guds tron*. Jesus lär oss att *be att Guds vilja skall ske på jorden, liksom den sker i himlen*. Genom Jesus är synden försonad. Det är ett himmelskt budskap.

Kanske du längtat efter att här på jorden få se, att få ana något av det som Gud *berett för dem som älskar honom*. Gud har berett det för sina barn, också för dig. Jesus vittnar om *att det har stått färdigt sedan världens begynnelse*. Aposteln skriver *att Gud har uppenbarat det genom sin Ande*. Himlen är nära där den helige Ande förklarar Jesus Kristus.

Vägen till himlens fröjd är beredd och banad av Gud själv. Jesus, sann Gud och sann människa är den enda vägen. Vissheten om att den egna synden är förlåten är en himmelsk uppenbarelse. Himlen står öppen. Ordet som vittnar att Jesus är livet står öppet. Du får vandra på Jesusvägen, den av Gud beredda vägen. Du får ha ett levande hopp. Du äger det redan, men det är också förvarat i himlen.

I himlen finns *ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna*. Det är förvarat i

Jesus och är öppet för människan, som inser att hon behöver Jesus. Du får äga det genom tron, inte genom tron på dig själv, utan genom tron på Jesus. Gud visste att människan skulle falla i synd. Gud löste syndens problem genom att ta synden på sig själv. Gud hade och har en fullkomlig räddningsplan som är Jesus Kristus.

Himlen är nära där Jesus är. Jesus är Guds levande ord, som den Helige Ande förklarar och gör levande. Himlen är nära då Guds ord tas emot i tro. Mitt i vardagen, i ditt dagliga arbete, där du arbetar framför skärmen eller står vid maskinen, där du vårdar en trött, sjuk eller döende vill Jesus vara med. Han går vid din sida.

Himlen är nära då Anden förklarar att Jesus fullbordat allt, att han är *din rättfärdighet*. Käre vän, är det länge sedan du känt denna förvisning och frid? Himlen är ännu idag nära! Himlen är inte längre bort än ordet, som vittnar om att du av nåd får vara ett Guds barn. I sången sjunger vi: »När mitt namn står skrivet där i Hans bok, jag lycklig är. Jag i Jesu namn och blod: synderna förlåtna tror.«

Tröttna inte på vägen hem. Se och smaka hur ljuvlig Jesus är. Himlen är nära! +

Kristian Gäddnäs

Zions Missionstidning

FÖR 80 ÅR SEDAN

KRISTI SÄNDEBUD.

Guds nåd och frid till alla Guds barn så långt som denna tidning sträckes. Vår Herre Jesus har bevisat sin seger genom sin uppståndelse från de döda. Ho kan uttala hans livslängd? (Jes 53:8)

Då Jesus uppstod från graven, började han sitt verk, som Fadren före världens grundläggning hade med honom överenskommit om släktets frälsning. Han instiftade sändebud och gav dem makt. Såsom Fadren haver mig sänt, sänder ock jag eder (Joh 20:21). Detta gjorde ej vår Herre i åsynen av en stor åskådningsskara i templet, utan i en låg, tillstängd hydda, där Han till först uppfyllde varje närvarandes hjärtan med tro, frid, fröjd och en levande känedom om sig själv.

När han hade fullgjort denna höga invigning, förklarade han alla bibelns skrifter för dem och öppnade deras förstånd, att de förstodo dem. Därigenom blevo deras hjärtan brinnande. Han förenade dem med Faderns kärleksband till den tro, som omfattade löftets uppfyllelse i Kristus. Med trons öppnade ögon betraktade de den av Herren beredda rättfärdigheten. Vi kunna ej någonsin tillfyllest pris Gud för en så stor kraft, som blev given oss dödliga människor, då Herren blåste uppå dem och sade: »Tagen den Helige Ande.«

De smordes till Kristi präster och fingo visdom och mun, som ingen människa kan

emotstå. Vi se vidare, att om denna sändning talade Jesus med sin Fader i sin översteprästerliga bön: »Såsom du haver mig sänt i världen, så haver ock jag sänt dem i världen, och jag helgar mig själv för dem, att de skola vara helgade i sanningen. Jag haver givit dem ditt ord, och världen haver hatat dem, efter de icke äro av världen såsom ock jag icke är av världen« (Joh 17:14, 18).

O, huru god har ej Gud varit gentemot oss, Guds barn! Alla Gamla testamentets heliga författares huvudändamål är Kristus, uti vilken alla människor genom tron på honom varda saliga. Alla profeter hava alltid haft sina ögon fästade på Messias, vilket vi kunna se i Guds ord. Se vi ock på hans lemmar, huru de skola vara rena. Alla berättelser om de heligas fel och synder syfta därhän, att man skall erkänna, huru nödig Återlösaren är för oss, huru svaga vi i oss själva äro och huru sådana heliga inte annars än blott av nåd genom tron blivitt inför Gud rättfärdiga och saliga. Däröver gladde sig David och uppmanade sin själ att lova Herren, den dig alla dina synder förlåter. Vi höra, varpå David stöder sig: att alla hans synder äro förlåtna.

Så skola vi nu ock tro, bröder och syst-rar, alla våra svagheter och fel evigt förlåtna i Jesu namn och blod ända till fridens hemland, amen. †

Alfred Söderlund

Till minne av Bengt Pettersson

PÅ PÅSKDAGEN 9.4.2023 avled vår kära pappa. Han hade då en tid tappert kämpat mot cancern som spreds i hans kropp.

Pappa föddes 12.11.1941 i Gamlakarleby som tredje i ordningen och äldsta sonen i en skara på sju syskon. Familjen flyttade senare till Jakobstad. Pappa kom från anspråkslösa förhållanden, men han var ambitiös och ut hållig och med målmedvetenhet utbildade han sig först till diplomekonom i Åbo och senare också till CGR-revisor.

Pappa träffade sin livskamrat Inger, född Snellman, och de gifte sig i mars 1969. Mamma och pappa fick fyra barn och ett långt liv tillsammans.

Pappa var till sin natur anspråkslös, ödmjuk och lugn, en person med stor integritet. Han var också ambitiös och noggrann. Det han åtog sig gjorde han ordentligt och med precision. Han anlätades som revisor av många företag i nejden och han var en uppskattad och respekterad man i sin bransch.

Pappa hade en stark tro. Han kunde sin Bibel, men fördjupade sig också i många

kända teologers skrifter. När jag i tonåren funderade på specifika bibelställen handledde pappa mig med tålmod och kärlek och hans kunskap och vishet gjorde stort intryck på mig.

För pappa var det viktigt att visa var våra hjärtan skall vara. Han tog ansvarsfullt på sig uppgiften som familjens överhuvud och varje gång familjen samlades inledde han med att läsa ur Bibeln eller en andaktsbok. Han var ett gott föredöme för barn och barnbarn.

Under åren 1976–1982 var pappa redaktör för *Sions Missionstidning*. Han fungerade också en tid som tolk i Skutnäs bönehus. Pappa lät binda in varje årgång av *Sions Missionstidning* under de år han var redaktör. Till våra nya traditioner efter pappas bortgång hör nu att på våra familjeträffar läsa hans inlägg i tidningarna.

Under hans sjukdomstid fick vi närstående se hur pappas orubbliga tro på levande Gud, vår Frälsare Jesus Kristus, bar honom genom allt lidande. Vi förundrades över pappas sätt att möta motgångarna och smärtorna. Han klagade aldrig. Några av de allra sista ord pappa orkade yttra var riktade till oss närstående. Pappa tackade oss alla och påminde oss om hur värdefulla vi är. Han visade igen på Herren som genom sin nåd och barmhärtighet gett oss allt och mer därtill och tackade vår Frälsare Jesus Kristus för hans offer på korset så att vi får ta del av det eviga livet.

Vi ses i himlen! ✚

Barnen genom Susanne Kummel

GEMENSKAPSKVÄLL FÖR KVINNOR

2.10.2023 kl. 18.30–20.00
Närvilä bönehus
Kaustargatan 13, Karleby

VÄLKOMMEN!

Vill du lyssna på tidigare
radio-program?

Besök adressen
<https://www.lff.fi/radio-arkiv/>

Sticka & Be?

Vill du hjälpa till och sticka sockor till Albanien? Det vore fantastiskt om du även ber för albanerna när du stickar!

Sockor kan lämnas in till LFFs kontor.

Tack för din hjälp!

Fastän Albanien är ett varmt land vår, sommar och höst blir det relativt kallt till vintrarna här. Det far sällan ner under 0 grader men eftersom stugorna inte har värmesystem är det kallt även inomhus, framförallt golv och väggar.

EN HÄLSNING FRÅN LAYOUTAREN

I *Sions Missionstidning* nr 9/2023 tackade Ulrica Wik för sig efter lång och trogen tjänst som tidningens layoutare. Själv får jag härmed tacka för det förtroende som är mig visat i och med att jag nu får ta över uppdraget efter henne.

Som född och uppvuxen i Esse – en dryg kilometer från Punsar bönehus – är den laestadianska rörelsen välbekant för mig, även om mitt eget andliga hem finns i Evangeliföreningen (SLEF). Intressant nog har samarbetet mellan SLEF och LFF på senare år ökat, vilket exempelvis webbplatsen Ungitro är ett konkret bevis på.

Vid sidan av min primära tjänst som SLEF:s mediechef driver jag sedan knappt tio år tillbaka en liten firma där jag på olika sätt jobbar med ord, texter och grafiskt arbete. Att få ställa mina gåvor och intressen inom det här området i Guds rikes tjänst är något av en längtan hos mig, varför jag gläds över möjligheten att ta mig an arbetet med *Sions Missionstidning*.

Avslutningvis vill jag dela en hälsning från Apostlagärningarna 15:31. Versen åsyftar ett brev från församlingen i Jerusalem, men kanske kan den också tillämpas på detta blad: *Bröderna läste det och blev glada över denna uppmuntran.*

David Forsblom

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttansökningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 9 2261041 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrsvæien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

KALLADE AV GUD TILL ALBANIEN

Kom med och delta i fam. Heikkiläs arbete!

Sänd ditt email till
toni.heikkila@lff.fi för att
beställa bönebrev.

Toni, 0405731 273
Emilia, 0409133900

Välj, vem vill du stöda månatligen

LFF:s utlandsmission FI57 5567 0720 1018 43

Albanien, fam. Heikkilä,	ref. 6114	(MobilePay 21842)
Ryssland, allmän	ref. 22224	(MobilePay 57839)
Lettland, Dennis Svenfelt,	ref. 71262	(MobilePay 74343)

LFF:s utlandsmission

Insamlingstillstånd för stöd av... missionsarbete i Ryssland och Albanien. Tillståndsnummer av Polisstyrelsen
RA/2022/175